

Benedykt XVI

Powołanie i misja rodziny : rozważanie przed modlitwą "Anioł Pański" : (Watykan, 31 grudnia 2006 r.)

Salvatoris Mater 9/1/2, 403

2007

Artykuł został opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

Powołanie i misja rodziny

W tę ostatnią niedzielę roku obchodzimy święto Świątę Rodziny z Nazaretu. Z radością pozdrawiam wszystkie rodziny na świecie i życzę im pokoju i miłości, które dał nam Jezus, przychodząc do nas w Boże Narodzenie. W Ewangelii nie znajdujemy przemówień o rodzinie, ale wydarzenie, które znaczy więcej niż jakiegokolwiek słowa: Bóg zechciał urodzić się i wzrastać w rodzinie ludzkiej. W ten sposób uświęcił ją jako pierwsze i zwyczajne miejsce swego spotkania z ludzkością. Jezus, żyjąc w Nazarecie, czcił Dziewicę Maryję i sprawiedliwego Józefa oraz był im poddany przez całe dzieciństwo i czas dorastania (por. Łk 2, 51-52). Tym samym wskazał na pierwszorzędne znaczenie rodziny w wychowywaniu człowieka. Przez Maryję i Józefa Jezus został wprowadzony do wspólnoty religijnej i wraz z nimi uczęszczał do synagogi w Nazarecie. Od nich nauczył się pielgrzymować do Jerozolimy, o czym opowiada fragment Ewangelii, który dzisiejsza liturgia proponuje nam do medytacji. Kiedy miał dwanaście lat, pozostał w świątyni, i rodzice szukali Go aż przez trzy dni. Uczynił to, aby zrozumieli, że «powinien zajmować się sprawami swego Ojca», czyli misją powierzoną Mu przez Boga (por. Łk 2, 41-52).

Ten ewangeliczny epizod ukazuje najprawdziwsze i najgłębsze powołanie rodziny, a mianowicie prowadzenie każdego z jej członków do odkrycia Boga oraz planu, jaki przygotował On w stosunku do niego. Maryja i Józef wychowali Jezusa przede wszystkim własnym przykładem. Dzięki swym rodzicom poznał On całe piękno wiary, miłości do Boga i do Jego Prawa, jak również wymogi sprawiedliwości, która urzeczywistnia się w pełni przez miłość (por. Rz 13, 10). Od nich nauczył się, że trzeba przede wszystkim wypełniać wolę Bożą i że więzy duchowe są ważniejsze od więzów krwi. Święta Rodzina z Nazaretu jest prawdziwym wzorem każdej rodziny chrześcijańskiej, zjednoczonej sakramentem małżeństwa, karmiącej się Słowem i Eucharystią i mającej wypełniać wspaniałe powołanie i misję, czyli być żywą komórką nie tylko społeczeństwa, ale również Kościoła, który jest znakiem i narzędziem jedności całego rodzaju ludzkiego.

Módlmy się teraz razem do Najświętszej Maryi Panny i św. Józefa, aby opiekowali się wszystkimi rodzinami, a zwłaszcza tymi, które przeżywają trudności. Niech je wspomagają, aby umiały oprzeć się destrukcyjnym wpływom pewnego nurtu współczesnej kultury, który podkopuje fundamenty instytucji rodziny. Niech pomagają rodzinom chrześcijańskim na całym świecie, by były żywym obrazem Bożej miłości.

²³ „L'Osservatore Romano” 28(2007) nr 2, 51.